Р Е Ш Е Н И Е
№ 45649

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска
ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8247** по описа за **2026** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК,) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 1630 от 07.05.2026 г., постановено по НАХД № 15 450/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 10-и състав. С обжалваното решение е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт. Оспорва се извода на районния съд за наличие на допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш, изразяващо се в обстоятелството, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Поддържа се, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП следва да се тълкува систематично, като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Цитира съдебна практика. Иска се отмяна на оспореното решение и потвърждаване на ЕФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Срещу така подадената жалба е депозиран отговор от процесуалния представител на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД, с който се оспорва жалбата.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния представител, с която моли да се даде ход на делото и представя договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Установено е, че „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е собственик на специален автомобил „М. Актрос 1841 ЛС“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса - 18600, с допустима максимална маса на състав от превозни средства - 40000, с 2 оси, клас - ЕВРО 5, категория на превозното средство - N3.

На 18.04.2022г. около 18:06 часа, при ТОЛ секция 20141, на път А-2, км. 6+804, посока нарастващ километър, превозното средство на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД с рег. [рег.номер на МПС] било заснето да се движи и автоматично било установено, че то няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ-декларация за преминаването. За тази констатация бил съставен доклад за нарушение с № DDBAD0C8C4A34D63E053011F160A145D.

Въз основа на снимковия материал от устройство SCP_20141 с ID № 01504 и цитирания по-горе

доклад срещу „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № [ЕГН] за това, че на 18.04.2022г. в 18:06 часа е установено нарушение № DDBAD0C8C4A34D63E053011F160A145D с пътно превозно средство (ППС) специален автомобил „М. Актрос 1841 ЛС“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18600, брой оси 2, екологична категория - ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 4, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в [община], за движение по път А-2, км. 6+804, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, тъй като за това ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. Нарушението е квалифицирано по чл.102, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД е наложена „имуществена санкция” в размер на 2500 лева. В Електронния фиш е записано, че независимо от налагането на тази санкция, „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД дължи и заплащане на съответната такса по чл.10б, ал.5 от ЗП съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 133 лева.

За да отмени оспорения ЕФ съставът на Софийски районен съд е приел, че са налице съществени нарушения при издаването му, тъй като съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (в редакцията на разпоредбата, относима към датата на извършване на нарушението – ДВ, бр. 105/2018 г.) не е предвидена възможност да се издава електронен фиш за нарушения от категорията на посоченото, а именно за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а единствено за такива по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, които са различни като предмет и субект на деянието. Приел е също, че в случая отговорността е следвало да бъде ангажирана по общия ред - със съставяне на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП) по реда на чл. 189е и следващи от ЗДвП.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато

санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП (в редакцията към 13.04.2022г.), е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да е обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

Независимо от това, съдът констатира, че към момента с настъпило и ново обстоятелство, което изключва възможността на държавата да реализира административно-наказателната отговорност на лицето - на 18.10.2026г. е изтекла предвидената от закона абсолютна давност. Според задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно постановление №1/27.02.2015 г. по

тълкувателно дело № 1/2014 г на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи, за което се следи служебно както от административнонаказващия орган, така и от съда. Указано е, че се прилагат разпоредбите на НК относно давността по силата на препращащата разпоредба на чл.11 ЗАНН. С оглед изложеното и доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на абсолютна давност за погасяване на административнонаказателното преследване (извън сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП), в производството по издаване и обжалване на електронните фишове следва да намерят приложение текстовете на чл.80 и чл.81 НК. В случая, съгласно чл.80, ал.1, т.5 НК, обикновената давност е три години, а абсолютната - четири години и половина. Видно от датата на извършване на нарушението - 18.04.2022 г., към датата 18.10.2026г. тя е изтекла.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, които следва да бъдат възложени в тежест на касатора в пълния им претендиран и доказан размер от 280 евро.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1630 от 07.05.2026 г., постановено по НАХД № 15 450/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 10-и състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ ЕИК[ЕИК] да заплати на „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 280 (двеста и осемдесет), представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: